

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2023. gada 22. novembrī*

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – *Banco Popular Español* noregulējums – VNV lēmums, ar kuru atteikts piešķirt kompensāciju akcionāriem un kreditoriem, uz kuriem attiecas noregulējuma darbības – Atšķirīgās attieksmes vērtējums – Vērtētāja neatkarība

Lietā T-304/20

Laura Molina Fernández, ar dzīvesvietu Madridē (Spānija), ko pārstāv *S. Rodríguez Bajón*, *A. Gómez-Acebo Dennes* un *A. Ruiz Ojeda*, advokāti,

prasītāja

pret

Vienoto noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *M. Fernández Rupérez*, *A. Lapresta Bienz*, *L. Forestier* un *J. Rius Riu* pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann*, *F. Louis*, *V. Del Pozo Espinosa de los Monteros* un *L. Hesse*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *A. Gavela Llopis*, pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

apspriežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs *M. van der Vaude* [*M. van der Woude*], tiesneši *G. De Bāre* [*G. De Baere*] (referents), *G. Šteinfate* [*G. Steinfatt*], *K. Kečmārs* [*K. Kecsmár*] un *S. Kingstone* [*S. Kingston*],

sekretāre: *P. Nunjesa Ruisa* [*P. Nuñez Ruiz*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2022. gada 8. septembra tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Laura Molina Fernández* lūdz atcelt Vienotās noregulējuma valdes (VNV) 2020. gada 17. marta Lēmumu SRB/EES/2020/52, ar ko nosaka, vai ir jāpiešķir kompensācija akcionāriem un kreditoriem, pret kuriem ir veiktas noregulējuma darbības attiecībā uz *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Prasītāja bija *Banco Popular Español* (turpmāk tekstā – “*Banco Popular*”) akcionāre, pirms attiecībā uz minēto banku tika pieņemta noregulējuma shēma.
- 3 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesija pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmu attiecībā uz *Banco Popular* (turpmāk tekstā – “noregulējuma shēma”), pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- 4 Pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 2017. gada 23. maijā pēc iepirkuma procedūras VNV iesaistīja *Deloitte Réviseurs d'Entreprises* biroju kā vērtētāju (turpmāk tekstā – “vērtētāju birojs”), sagatavojot iespējamu *Banco Popular* noregulējumu. Vērtētāju birojam tika piešķirts konkrēts līgums pēc izsludinātās iepirkuma procedūras saistībā ar vairāku pakalpojumu pamatlīgumu, ko VNV bija noslēgusi ar sešiem birojiem, tostarp ar minēto vērtētāju biroju. Saskaņā ar konkrēto līgumu vērtētāju biroja uzdevums ietvēra *Banco Popular* vērtējuma veikšanu pirms iespējamā noregulējuma, kā arī Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzētās atšķirīgās attieksmes vērtējumu pēc potenciāla noregulējuma.
- 5 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā noteiktie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.
- 6 2017. gada 6. jūnijā vērtētāju birojs iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – “2. vērtējums”), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un pasīvu vērtību, sniegt vērtējumu par to, kāda būtu bijusi attieksme pret akcionāriem un kreditoriem, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kādi ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.
- 7 Noregulējuma shēmā VNV, uzskatīdama, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru. VNV nolēma norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 21. pantam un piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas ieguvējam.

- 8 VNV nolēma anulēt visas *Banco Popular* akcijas, konvertēt un norakstīt visu *Banco Popular* emitēto 1. līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummu un konvertēt visu *Banco Popular* emitēto 2. līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu “jaunajās II akcijās”. Pēc pārredzama un atklāta pārdošanas procesa, ko veica *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB)*, Spānijas banku noregulējuma iestāde), “jaunās II akcijas” tika nodotas *Banco Santander SA* apmaiņā pret pirkuma cenas viena euro samaksu. Pēc tam 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.
- 9 2017. gada 7. jūnijā Eiropas Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.).
- 10 2018. gada 14. jūnijā vērtētāju birojs nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto atšķirīgās attieksmes vērtējumu, kas veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labvēlīgāka, ja noregulējumam pakļautajai iestādei būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā — “3. vērtējums”). 2018. gada 31. jūlijā vērtētāju birojs nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.
- 11 Vērtētāju birojs 3. vērtējumā novērtēja attieksmi, kāda tā būtu bijusi pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem, ja noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī *Banco Popular* būtu tikusi pakļauta parastajai maksātnespējas procedūrai. Tas veica šo vērtējumu likvidācijas scenārija ietvaros, piemērojot 2003. gada 9. jūlija *Ley 22/2003, Concursal* (Maksātnespējas likums 22/2003; 2003. gada 10. jūlija *BOE* Nr. 164, 26905. lpp.).
- 12 Vērtētāju birojs norādīja, ka hipotētiskais likvidācijas scenārijs ir sagatavots, pamatojoties uz 2017. gada 6. jūnija nerevidētu finanšu informāciju vai, ja tā nebija pieejama, uz 2017. gada 31. maija finanšu informāciju. Tas uzskatīja, ka parastās maksātnespējas procedūras sākšana attiecībā uz *Banco Popular* 2017. gada 7. jūnijā būtu novedusi pie neplānotās likvidācijas. Lai novērtētu aktīvu realizācijas vērtību, vērtētāju birojs ir ņēmis vērā trīs alternatīvus likvidācijas laika scenārijus, proti, 18 mēneši, 3 gadi un 7 gadi, no kuriem katrs ietver labāku un sliktāku pieņēmumu. Tas secināja, ka katrā no šiem pieņēmumiem attiecībā uz skartajiem akcionāriem un pakārtotajiem kreditoriem parastajā maksātnespējas procesā nebūtu sagaidāma līdzekļu atgūšana un ka tādējādi nepastāvot atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar attieksmi, kas izriet no noregulējuma pasākuma.
- 13 2018. gada 6. augustā VNV savā tīmekļvietnē publicēja 2018. gada 2. augusta atzinumu saistībā ar savu sākotnējo lēmumu par to, vai piešķirt vai nepiešķirt kompensāciju akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* pieņemtās noregulējuma darbības, un par procedūras saistībā ar tiesībām tikt uzklautam sākšanu (SRB/EES/2018/132; turpmāk tekstā – “sākotnējais lēmums”), kā arī 3. vērtējuma nekonfidenciālo versiju. 2018. gada 7. augustā paziņojums par VNV atzinumu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2018, C 277 I, 1. lpp.).
- 14 Sākotnējā lēmumā VNV uzskatīja, ka no 3. vērtējuma izriet, ka nav atšķirības starp attieksmi, kas faktiski bija pret akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* pieņemtais noregulējums, un attieksmi, kas būtu bijusi, ja noregulējuma dienā pret *Banco Popular* būtu uzsākta parastā maksātnespējas procedūra. VNV sākotnēji nolēma, ka tai nav pienākuma izmaksāt kompensāciju skartajiem akcionāriem un kreditoriem, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

- 15 Lai varētu pieņemt galīgo lēmumu par to, vai skartajiem akcionāriem un kreditoriem ir jāpiešķir kompensācija, VNV saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu tos aicināja darīt zināmu savu interesi tikt uzklausiem, ņemot vērā sākotnējo lēmumu.
- 16 VNV norādīja, ka procedūra attiecībā uz tiesībām tikt uzklausiem notikšot divos posmos.
- 17 Pirmajā posmā – reģistrācijas posmā – skartie akcionāri un kreditori līdz 2018. gada 14. septembrim tika aicināti paust savu interesi izmantot savas tiesības tikt uzklausiem, izmantojot tiešsaistes reģistrācijas veidlapu. Pēc tam VNV bija jāpārbauda, vai katram lietas dalībniekam, kas izrādīja ieinteresētību, bija skarta akcionāra vai kreditora statuss. Ieinteresētajiem skartajiem akcionāriem un kreditoriem bija jāiesniedz pierādījumi par savu identitāti un jāpierāda, ka 2017. gada 6. jūnijā tiem piederēja viens vai vairāki *Banco Popular* kapitāla instrumenti, kas tika norakstīti vai konvertēti un nodoti noregulējuma ietvaros.
- 18 Otrajā posmā – apspriešanās posmā – skartie akcionāri un kreditori, kuri bija izrādījuši interesi izmantot savas tiesības tikt uzklausiem pirmajā posmā un kuru statusu VNV bija pārbaudījusi, varēja iesniegt savus komentārus par sākotnējo lēmumu, kuram bija pievienots 3. vērtējums.
- 19 VNV 2018. gada 16. oktobrī VNV paziņoja, ka tiesīgie akcionāri un kreditori no 2018. gada 6. novembra tikšot aicināti iesniegt rakstiskus komentārus par sākotnējo lēmumu. 2018. gada 6. novembrī VNV nosūtīja tiesīgiem akcionāriem un kreditoriem individuālu personisko saiti, kas ļāva tiem līdz 2018. gada 26. novembrim internetā iesniegt komentārus par sākotnējo lēmumu, kā arī par 3. vērtējuma nekonfidenciālo versiju.
- 20 Apspriešanās posma beigās VNV izvērtēja tādus skarto akcionāru un kreditoru komentārus par sākotnējo lēmumu, kuriem ir nozīme. Tā lūdza vērtētāju biroju iesniegt dokumentu, kurā ir ietverts tādu komentāru par 3. vērtējumu, kuriem ir nozīme, vērtējums, un pārbaudīt, vai, ņemot vērā šos komentārus, 3. vērtējums joprojām ir spēkā.
- 21 2019. gada 18. decembrī vērtētāju birojs sniedza VNV savu vērtējumu dokumentā ar nosaukumu “Paskaidrojošais dokuments par atšķirīgās attieksmes vērtējumu” (turpmāk tekstā – “paskaidrojošais dokuments”). Paskaidrojošajā dokumentā vērtētāju birojs apstiprināja, ka 3. vērtējumā sīki izstrādātā hipotētiskā likvidācijas stratēģija un scenāriji, kā arī izmantotā metodoloģija un veiktās analīzes paliek spēkā.
- 22 2020. gada 17. martā VNV pieņēma apstrīdēto lēmumu. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.).
- 23 Apstrīdētajā lēmumā VNV uzskatīja, ka vērtētāju birojs ir neatkarīgs atbilstoši prasībām, kas noteiktas Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/1075 (2016. gada 23. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.), IV nodaļā.

- 24 Apstrīdētā lēmuma 5. sadaļā “3. vērtējums” VNV rezumēja 3. vērtējuma saturu un uzskatīja, ka tas atbilst piemērojamajam tiesiskajam regulējumam un ir pietiekami pamatots un pilnīgs, lai veidotu pamatu lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Tā uzskatīja, ka 3. vērtējumā ir novērtēti nepieciešamie elementi, kas paredzēti Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktā un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/344 (2017. gada 14. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz metodiku par piemērojamo režīmu atšķirības vērtēšanu noregulējuma gadījumā (OV 2018, L 67, 3. lpp.).
- 25 Apstrīdētā lēmuma 6. sadaļā VNV iepazīstināja ar “skarto akcionāru un kreditoru iesniegtajiem komentāriem, kā arī to vērtējumu”. Apstrīdētā lēmuma 6.1. sadaļā “nozīmes vērtējums” VNV paskaidroja, ka dažiem no šiem komentāriem, kas neattiecas ne uz tās sākotnējo lēmumu, ne uz 3. vērtējumu, nav nozīmes, jo uz tiem neattiecas procedūra saistībā ar tiesībām tikt uzklausītam. Apstrīdētā lēmuma 6.2. sadaļā tā veica skarto akcionāru un kreditoru iesniegto “komentāru, kuriem ir nozīme lietā, novērtējumu”, kuri attiecas uz vērtētāju biroja neatkarību un 3. vērtējuma saturu un kuri apvienoti tematiskās grupās.
- 26 VNV secināja, ka no 3. vērtējuma, lasot to kopā ar paskaidrojošo dokumentu un apstrīdētā lēmuma 6.2. sadaļā minētajiem secinājumiem, izriet, ka nav atšķirības starp attieksmi, kāda faktiski bija pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem, un attieksmi, kāda pret tiem būtu bijusi, ja *Banco Popular* noregulējuma datumā būtu tikusi piemērota parastā maksātnespējas procedūra.
- 27 Līdz ar to VNV nolēma:

1. pants

Vērtējums

Lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* [...] veiktās noregulējuma darbības, ir jāpiešķir kompensācija, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā paredzētais atšķirīgās attieksmes vērtējums noregulējuma ietvaros ir noteikts saskaņā ar šī lēmuma I pielikumu kopsakarā ar šā lēmuma II pielikumā ietverto paskaidrojošo dokumentu [...].

2. pants

Kompensācija

Akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* [...] veiktās noregulējuma darbības, nav tiesību uz kompensāciju no Vienotā noregulējuma fonda, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

3. pants

Lēmuma adresāts

Šis lēmums ir adresēts *FROB* kā valsts noregulējuma iestādei Regulas Nr. 806/2014 3. panta 1. punkta 3) apakšpunkta izpratnē.”

Lietas dalībnieku prasījumi

- 28 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 29 VNV, ko atbalsta Spānijas Karaliste, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 30 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs prasības pamatus. Ar pirmo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka 3. vērtējumu nav veicis neatkarīgs vērtētājs, pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 20. pantu un Deleģētās regulas 2016/1075 IV nodaļu. Ar otro prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka 3. vērtējumā ir pieļautas kļūdas. Ar trešo prasības pamatu prasītāja uzsver, ka 3. vērtējums ir balstīts uz kļūdainu pamatu attiecībā uz *Banco Popular* finanšu stāvokli tās noregulējuma brīdī.
- 31 Iesākumam jānorāda, ka judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.
- 32 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu šo iestāžu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šī rīcības brīvība nav īstenota acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu, kurām vienīgajām LESD uzticēts šis uzdevums, vērtējumu (skat. spriedumus, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 105. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic attiecībā uz Savienības iestāžu veiktiem sarežģītiem ekonomiskiem vērtējumiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais vērtējums nav jāaizstāj ar savējo (skat. spriedumus, 2010. gada 2. septembris, Komisija/*Scott*, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 106. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Tā kā VNV lēmumi, kuru mērķis ir noteikt, vai kompensācija ir piešķirama akcionāriem un kreditoriem, kurus skar noregulējuma pasākumi attiecībā uz kādu ekonomikas vienību, ir balstīti uz ļoti sarežģītiem ekonomiskiem un tehniskiem vērtējumiem, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 32. un 33. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas tiesai ir jāveic.
- 35 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Proti, kā Tiesa ir nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir ne tikai jāpārbauda izvirzīto pierādījumu faktiskā pareizība, to ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šie pierādījumi ir uzskatāmi par visu nozīmīgo informāciju, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie var pamatot no tās izdarītos secinājumus (skat. spriedumus, 2021. gada 11. novembris, *Autostrada Wielkopolska* /Komisija un Polija, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 117. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Šajā ziņā, lai noteiktu, vai VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šī lēmuma ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analogijas skat. spriedumus, 2020. gada 7. maijs, *BTB Holding Investments* un *Duferco Participations Holding* /Komisija, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 72. punkts, un 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 109. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Līdz ar to prasības pamats par acīmredzamu kļūdu ir jānoraida, ja, neraugoties uz prasītājas sniegto informāciju, var tikt atzīts, ka apstrīdētais vērtējums joprojām ir patiess vai pamatots (skat. spriedumus, 2018. gada 27. septembris, *Spiegel Verlag Rudolf Augstein* un *Sauga*/ECB, T-116/17, nav publicēts, EU:T:2018:614, 39. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 25. novembris, *BMC/Kopuzņēmums Clean Sky 2*, T-71/19, nav publicēts, EU:T:2020:567, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka gadījumos, kad iestādēm ir rīcības brīvība, Savienības tiesību sistēmas sniegto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir vēl jo būtiskāka nozīme. Viena no Savienības tiesību sistēmā sniegtajām garantijām administratīvajos procesos ir īpaši ir Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktais labas pārvaldības princips, kas ir saistīts ar kompetentās iestādes pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos lietas apstākļus. Tikai tā Savienības tiesa var pārbaudīt, vai ir pastāvējuši faktiski un tiesiski apstākļi, no kuriem ir atkarīga rīcības brīvības izmantošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts).

Par otro prasības pamatu, kas attiecas uz kļūdām 3. vērtējumā

- 39 Ar otro prasības pamatu prasītāja būtībā apgalvo, ka VNV apstrīdētajā lēmumā un vērtētāju birojs 3. vērtējumā, kad tie noteica, vai attieksme pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labvēlīgāka, ja noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī pret *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, ir pieļāvuši kļūdu, pamatojoties uz hipotētisku scenāriju, saskaņā ar kuru *Banco Popular* tiktu likvidēta kā darbību beidzošs uzņēmums.

- 40 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā VNV ir balstījusies uz kļūdainu pieņēmumu, jo Regulas Nr. 806/2014 20. panta 18. punktā nav norādīts, ka attieksme pret akcionāriem un kreditoriem, kurus skartu hipotētiska maksātnespējas procedūra, ir jāizvērtē, ņemot vērā kritēriju, saskaņā ar kuru ekonomikas vienība, kas pakļauta noregulējumam, beigtu darbību. Vērtējums esot atšķirīgs atkarībā no tā, vai tiek izmantots likvidācijas kritērijs, proti, darbības izbeigšana, vai darbības nepārtrauktības kritērijs, proti, darbības turpināšana.
- 41 Tā apgalvo, ka atsauce uz parasto maksātnespējas procedūru Regulā Nr. 806/2014 ir jāsaprot tādējādi, ka tā attiecas uz Spānijas tiesību aktos, proti, Likumā 22/2003, reglamentēto procedūru. Tā norāda, ka saskaņā ar Likuma 22/2003 44. panta 1. punktu “maksātnespējas atzīšana nepārtrauc parādnieka veiktās profesionālās vai komercdarbības turpināšanu”, kas nozīmējot, ka saskaņā ar Spānijas tiesībām tas, ka parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu, neizraisa ne darbības izbeigšanu, ne tā mantas likvidāciju. Tāpat Likuma 22/2003 100. panta 3. punktā esot paredzēts aizsargājošs risinājums un risinājums darbības turpināšanai ar izlīguma palīdzību. Šajā likumā esot paredzēts pilnībā vai daļēji pārdot vienību, kas veic darbību, atbilstoši pilnīgas vai daļējas darbības turpinātības režīmam, saskaņā ar darbojošās uzņēmuma kritēriju, nevis ienākumu nenesošo aktīvu likvidācija, kas esot tieši izslēgts. Likumā 22/2003 esot noteikts, ka darbība ir jāturpina neatkarīgi no maksātnespējas procedūras posma. Apstrīdētajā lēmumā VNV esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā un esot veikusi kļūdainu Likuma 22/2003 interpretāciju, uzskatot, ka šajā likumā paredzētās maksātnespējas procedūras rezultātā subjekts tiek likvidēts.
- 42 Turklāt prasītāja apgalvo, ka likvidācijas kritērijs, kuru vērtētāju birojs ir izmantojis 3. vērtējumā un kuru VNV ir apstiprinājusi apstrīdētajā lēmumā, nav saderīgs ar Regulā Nr. 806/2014 definēto noregulējumu, it īpaši ar tā mērķi nodrošināt iestādes kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, un ar VNV izmantoto noregulējuma instrumentu, proti, *Banco Popular* kā darbību turpinošā uzņēmuma pārdošanu. Tā uzskata, ka atšķirīgā attieksme ir balstīta uz hipotētisku salīdzinājumu starp divām procedūrām, kas ļauj veikt kredītiestāžu atveseļošanu. Tā kā atšķirīgas attieksmes novērtējums 3. vērtējumā nozīmē līdzvērtīgu operāciju salīdzināšanu, tad, lai maksātnespējas scenārijā veiktu atbilstošu novērtējumu, esot jābalstās uz pieņēmumu, kas ir līdzīgs tam, kurš tika izmantots noregulējumā, proti, ekonomikas vienības darbības turpināšanu.
- 43 Apstrīdētajā lēmumā VNV norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktu 3. vērtējumā bija jānosaka, vai attieksme pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem noregulējuma ietvaros bija nelabvēlīgāka nekā tad, ja *Banco Popular* būtu bijusi “likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru”. Tā, tāpat kā vērtētāju birojs paskaidrojošā dokumentā (5.1.5. punkts), norādīja, ka 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu; 2015. gada 19. jūnija *BOE* Nr. 146, 50797. lpp.), ar kuru ir transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.), konkrēti paredz, ka atšķirīgās attieksmes novērtēšana ir jāveic, pieņemot, ka ekonomikas vienība ir sākusi likvidācijas procesu.

- 44 Pirmām kārtām, attiecībā uz atbilstošajām Regulas Nr. 806/2014 tiesību normām ir jāatgādina, ka šīs regulas 20. panta 16. punktā paredzētā vērtējuma mērķis ir noteikt, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labvēlīgāka, ja iestādei, attiecībā uz kuru noteikta noregulējuma procedūra, būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra.
- 45 Piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktu, ar šī paša panta 16. punktā minēto vērtējumu tiek noteikta atšķirība attieksmē pret akcionāriem un kreditoriem noregulējuma procedūrā un attieksmē, kas tiem tiktu piemērota, ja ekonomikas vienība būtu bijusi pakļauta parastai maksātnespējas procedūrai brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību.
- 46 Šis vērtēšanas mērķis ir īstenot Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikto principu, saskaņā ar kuru nevienam kreditoram netiek piemērota sliktāka attieksme, kas paredz, ka “neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja 2. pantā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai saskaņā ar 29. pantā paredzētajiem aizsardzības pasākumiem”.
- 47 Piemērojot šo principu, Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir norādīts, ka VNV var izmantot Vienoto noregulējuma fondu (VNF) nolūkā “izmaksāt kompensāciju akcionāriem vai kreditoriem, ja atbilstīgi vērtējumam, kurš veikts, ievērojot 20. panta 5. punktu, viņiem ir radušies lielāki zaudējumi, nekā tie, kas atbilstoši vērtējumam, kurš veikts, ievērojot 20. panta 16. punktu, būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām”.
- 48 Tādējādi no iepriekš minētajām Regulas Nr. 806/2014 normām skaidri izriet, ka pretēji tam, ko norāda prasītāja, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā ietvertā atsauce uz attieksmi, kādu ekonomikas vienības akcionāri un kreditori būtu saņēmuši, ja tai tiktu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, attiecas uz hipotētisko attieksmi pret tiem vienības likvidācijas gadījumā.
- 49 Turklāt saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/344 4. panta 1. punktu metodika, lai novērtētu režīmu, kāds būtu piemērots akcionāriem un kreditoriem, attiecībā uz kuriem ir veiktas noregulējuma darbības, ja noregulējuma lēmuma pieņemšanas dienā ekonomikas vienībai būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, ietver tikai to naudas plūsmu diskontētās summas noteikšanu, kas sagaidāmas parastā maksātnespējas procedūrā. Deleģētās regulas 2018/344 4. panta 4. un 5. punktā noteikto faktoru, kas jāņem vērā, lai novērtētu šīs naudas plūsmas, mērķis ir noteikt aktīvu vērtību – atkarībā no tā, vai tie tiek tirgoti aktīvā tirgū, – hipotētiskas atsavināšanas gadījumā. Deleģētās regulas 2018/344 4. panta 8. punktā arī ir paredzēts, ka hipotētiskās naudas plūsmas, kas izriet no vērtējuma, uz akcionāriem un kreditoriem attiecinā pēc piemērojamajās maksātnespējas tiesību normās noteiktajām prioritātes pakāpēm.
- 50 No tā izriet, ka attieksmes, kāda pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi hipotētiskajā parastajā maksātnespējas procedūrā, kas definēta Deleģētajā regulā 2018/344, vērtēšanas metodika atbilst iestādes aktīvu realizācijai un līdz ar to likvidācijai, kā tā ir definēta Regulas Nr. 806/2014 3. panta 1. punkta 42. apakšpunktā.
- 51 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tas, ka atšķirīgā attieksme tiek novērtēta, salīdzinot faktisko attieksmi pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem noregulējuma dēļ ar hipotētisku scenāriju, kurā ekonomikas vienībai tiktu piemērota parastajā maksātnespējas procedūra, nenozīmē, ka šis hipotētiskais scenārijs ir jābalsta uz pieņēmumu, kas ir līdzīgs noregulējumā izmantotajam pieņēmumam, proti, ekonomikas vienības darbības turpināšanu.

- 52 Jānorāda, ka šis arguments izriet no kļūdainas ar Regulu Nr. 806/2014 ieviestā noregulējumam pakļautās ekonomikas vienības akcionāru un kreditoru kompensācijas mehānisma izpratnes.
- 53 Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 62. apsvērumā ir paredzēts:
- “Īpašumtiesību aizskārumam nevajadzētu būt nesamērīgam. Tā rezultātā skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja vienība būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts noregulējuma lēmums. Ja noregulējamās iestādes aktīvi tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu iestādei, noregulējamās iestādes atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Lai aizsargātu vienības akcionārus un kreditorus likvidācijas procedūras laikā, tiem likvidācijas procesā vajadzētu būt tiesībām saņemt prasījumu atlīdzību tādā apmērā, kas nav mazāks par summu, kuru tie saskaņā ar aplēsēm būtu atguvuši, ja vienība kopumā būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.”
- 54 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 18. punkta a) un b) apakšpunktu minētās regulas 20. panta 16. punktā paredzētais atšķirīgās attieksmes vērtējums ir balstīts uz pieņēmumu, ka iestādei, attiecībā uz kuru pieņemts noregulējums un ir veikta viena vai vairākas noregulējuma darbības, lēmuma par noregulējuma darbību pieņemšanas brīdī būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī pieņēmumu, ka noregulējuma darbība vai darbības nav veiktas.
- 55 Tāpat ir jāatgādina, ka noregulējuma darbības noteikšana attiecībā uz kādu ekonomikas vienību nozīmē, ka ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, proti, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ka nepastāv citi privātā sektora pasākumi vai prudenciāli pasākumi, kas varētu novērst tās maksātnespēju saprātīgā termiņā, un ka noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu ir uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Kā norāda prasītāja, noregulējuma mehānisma pieņemšanas mērķis, piemērojot šīs pašas regulas 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ir nodrošināt ekonomikas vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātību.
- 56 Kā atzīst prasītāja, noregulējuma darbība ir alternatīva ekonomikas vienības likvidācijai, ja to prasa sabiedrības intereses.
- 57 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kura mērķis ir īstenot šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto principu, akcionāriem un kreditoriem noregulējuma procedūras laikā ir tiesības uz savu prasījumu atmaksu vai kompensāciju, kas nav mazāka par aplēsto, kādu viņi būtu atguvuši, ja visa attiecīgā iestāde vai uzņēmums būtu likvidēta parastajā maksātnespējas procedūrā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 5. maijs, *Banco Santander* (Banku noregulējums attiecībā uz *Banco Popular*), C-410/20, EU:C:2022:351, 48. punkts).
- 58 No tā izriet, ka, lai konstatētu atšķirīgu attieksmi, salīdzinājums attiecas uz faktisko attieksmi pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem noregulējuma dēļ un uz to situācijas novērtējumu gadījumā, ja noregulējuma darbība netiktu veikta, proti, gadījumā, ja ekonomikas vienība tiktu likvidēta. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, lai novērtētu atšķirīgu attieksmi, ir jāsalīdzina nevis divas līdzīgas, bet divas alternatīvas situācijas. Tādējādi prasītāja arī kļūdaini apgalvo, ka

hipotētiskais scenārijs tāpat kā noregulējums attiecoties uz procedūru, kas ļauj nodrošināt kredītiestāžu kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un to atveseļošanu, un ka tam esot jābalstās uz to pašu pieņēmumu, kas izmantots noregulējuma shēmā.

- 59 Otrām kārtām, attiecībā uz piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Likums 22/2003, kurā ir reglamentēta parastā maksātnespējas procedūra Spānijā, nav vienīgais Spānijas tiesību akts, kas ir piemērojams atšķirīgas attieksmes novērtēšanai.
- 60 Proti, 2015. gada 6. novembra *Real Decreto 1012/2015 por el que se desarrolla la Ley 11/2015, y por el que se modifica el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía de depósitos de entidades de crédito* (Karaļa dekrēts 1012/2015 par Likuma 11/2015 piemērošanu un grozījumiem Karaļa 1996. gada 20. decembra Dekrētā 2606/1996 par kredītiestāžu noguldījumu garantiju fondiem; 2015. gada 7. novembra *BOE* Nr. 267, 105911. lpp.), ar kuru ir transponēta Direktīva 2014/59, ir ietverti īpaši noteikumi par atšķirīgas attieksmes novērtējumu.
- 61 Kā norāda Spānijas Karaliste, Spānijas likumdevējs, reglamentējot atšķirīgas attieksmes novērtējumu, nav paredzējis citus gadījumus kā vien likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- 62 Karaļa dekrēta 1012/2015 10. panta 2. punktā ir paredzēts, ka vērtējumā ir jānosaka attieksme, kāds akcionāriem un kreditoriem būtu tikusi piemērota, ja noregulējuma lēmuma pieņemšanas brīdī attiecīgā vienība būtu pakļauta likvidācijas procedūrai.
- 63 Šajā ziņā Karaļa dekrēta 1012/2015 10. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir norādīts, ka vērtējums ir balstīts uz pieņēmumu, ka ekonomikas vienība, kurai ir piemēroti noregulējuma pasākumi, būtu tikusi likvidēta maksātnespējas procedūrā noregulējuma lēmuma pieņemšanas brīdī.
- 64 Tādējādi, izvērtējot atšķirīgo attieksmi pēc *FROB* pieņemtā noregulējuma, Spānijas tiesībās ir paredzēts, ka hipotētiskais scenārijs ir uzņēmuma likvidācijas scenārijs, ņemot vērā Likuma 22/2003 noteikumus par likvidāciju.
- 65 Šajā ziņā, kā norāda Spānijas Karaliste, Likuma 22/2003 148. un 149. pantā minētais jēdziens “likvidācija” ietver bankrotējuša uzņēmuma mantas un tiesību realizēšanu, lai apmierinātu kreditorus, un atbilst Regulas Nr. 806/2014 3. panta 1. punkta 42. apakšpunktā ietvertajai definīcijai.
- 66 Turklāt, kā norāda VNV, prasītājas minētais Likuma 22/2003 par izlīgumu 100. pants ir iekļauts šī likuma V sadaļā “Likvidācijas vai izlīguma posmi”. No tā izriet, ka Likumā 22/2003, kas ir vispārīgais likums par bankrotu, ir paredzēts, ka izlīgums ar kreditoriem maksātnespējas procedūras kopējā posma beigās ir alternatīvs risinājums likvidācijai.
- 67 Līdz ar to Karaļa dekrētā 1012/2015, tieši paredzot, ka atšķirīgā attieksme ir jāvērtē, ņemot vērā pieņēmumu, ka ekonomikas vienība ir uzsākusi likvidāciju, ir izslēgta iespēja piemērot alternatīvu risinājumu, kas izpaužas kā izlīgums ar kreditoriem.
- 68 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, piemērojamās Spānijas tiesību normas paredz, ka atšķirīgas attieksmes noteikšanai ir jābalstās uz likvidācijas scenāriju, kas izslēdz tāda scenārija iespēju, kura pamatā ir uzņēmuma darbības turpināšana un izlīgums ar kreditoriem.

- 69 Trešām kārtām, šajā lietā ir jāatgādina, ka gadījumā, ja noregulējuma shēma nebūtu pieņemta, alternatīva būtu *Banco Popular* likvidācija parastā maksātnespējas procedūrā (spriedums, 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK) un Anchorage Capital Group/Komisija*, T-570/17, EU:T:2022:314, 421. punkts).
- 70 Šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā VNV norādīja, ka saskaņā ar 3. vērtējumu, ņemot vērā šīs lietas apstākļus un it īpaši *Banco Popular* nespēju samaksāt savus parādus noteiktajā termiņā, parastas maksātnespējas procedūras uzsākšanas noregulējuma datumā rezultāts būtu *Banco Popular* likvidācija, kas nozīmētu aktīvu paātrinātu realizāciju bez saistošas minimālās cenas un *neto* realizācijas ieņēmumu samaksu kreditoriem atbilstoši ar Likumu 22/2003 izveidotajai hierarhijai.
- 71 Tāpat ir jānorāda, ka prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru hipotētiskais noregulējuma darbības scenārijs ne obligāti nozīmē *Banco Popular* likvidāciju, jau bija izvirzījuši daži skartie akcionāri un kreditori procedūrā saistībā ar tiesībām tikt uzklautiem.
- 72 Apstrīdētajā lēmumā VNV norādīja, ka tie ir apgalvojuši vai nu to, ka varētu tikt rasts risinājums privātā sektorā, vai arī to, ka hipotētiskajam scenārijam būtu bijis jābalstās uz *Banco Popular* kā uzņēmuma, kas darbojas, pārdošanu, jo noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā tā joprojām darbojās tirgū. It īpaši VNV norādīja, ka daži skartie akcionāri un kreditori apgalvo, ka kreditori būtu varējuši noslēgt vienošanās (izlīgumu), kas būtu novērsis *Banco Popular* likvidāciju. Citi norādīja, ka Spānijas maksātnespējas procedūrā ir paredzēta iepriekš noteiktas maksātnespējas iespēja, saskaņā ar kuru ekonomikas vienības dzīvotspējīgie aktīvi tiek nodalīti un pārdoti kā darbojošs uzņēmums. Tie apgalvoja, ka šis risinājums būtu bijis jāapsver vērtētāju birojam, paredzot likvidācijas stratēģiju, jo tas būtu ļāvis labāk saglabāt *Banco Popular* franšīzes vērtību.
- 73 VNV norādīja, ka, neskarot prasības, kas paredzētas Regulā Nr. 806/2014 un piemērojamajās valsts tiesībās, vērtētāju birojs paskaidrojošā dokumentā izklāstīja iemeslus, kuru dēļ *Banco Popular* gadījumā nebija iespējams to pārdot kā uzņēmumu, kas darbojas (izmantojot iepriekš noteiktu maksātnespējas procedūru vai citādi), ne arī nodrošināt izlīgumu. Šajā ziņā vērtētāju birojs bija norādījis, pirmkārt, ka, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokli noregulējuma datumā un Eiropas Centrālās bankas (ECB) vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, *Banco Popular* nevarētu turpināt darbību laikā, kad tiek veiktas sarunas, izraisot būtisku vērtības iznīcināšanu. VNV piebilda, ka *Banco Popular* ģenerāldirektora 2017. gada 6. jūnija vēstule apstiprina secinājumu, ka *Banco Popular* likviditātes stāvoklis tai neļauj turpināt darbību. Otrkārt, vērtētāju birojs bija uzskatījis, ka *Banco Popular* bankas licence ir tikusi atsaukta, jo esot bijuši izpildīti Spānijas tiesību aktos paredzētie tās atsaukšanas nosacījumi. Tas bija norādījis, ka bankas licence ir nepieciešama, lai pieņemtu klientu noguldījumus, kas ir būtiski *Banco Popular* darbības turpināšanai vai tās kā darbojošās uzņēmuma pārdošanai.
- 74 VNV piebilda, ka vērtētāju birojs paskaidrojošajā dokumentā ir minējis, ka “labas bankas” un “sliktas bankas” izveide Likumā 22/2003 nav paredzēta un ka tā īstenošanai katrā ziņā būtu nepieciešams laiks, kā tolaik nepietika.
- 75 VNV secināja, ka vērtētāju birojs ir veicis atbilstošu novērtējumu attiecībā uz likvidācijas scenāriju, kas izmantots 3. vērtējumā.

- 76 No tā izriet, ka noregulējuma dienā *Banco Popular* nespēja turpināt savu darbību savas likviditātes situācijas, maksātnespējas vai maksātnespējas iespējamības un savas bankas licences iespējamās anulēšanas dēļ un ka šī iemesla dēļ nebija iespējams ne izlīgums, ne tāds maksātnespējas scenārijs, kurā tiktu pieņemts, ka uzņēmums turpina darbību.
- 77 Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, gan piemērojamās tiesību normas, gan *Banco Popular* faktiskā situācija noregulējuma datumā izslēdza hipotētiska scenārija piemērošanu, kurā tiek ņemts vērā gadījums, kad uzņēmums turpina darbību.
- 78 No tā izriet, ka nav nozīmes prasītājas argumentam par vērtības atšķirību, kas rastos, piemērojot drīzāk darbības nepārtrauktības kritēriju, nevis likvidācijas kritēriju attiecībā uz *Banco Popular* neaizsargāto atliktā nodokļa aktīvu novērtēšanu.
- 79 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka VNV būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot vērtētāju biroja vērtējumu, saskaņā ar kuru tādas attieksmes, kāda būtu bijusi pret *Banco Popular* skartajiem akcionāriem un kreditoriem gadījumā, ja attiecībā uz to tiktu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, novērtējums būtu jāveic atbilstoši uzņēmuma, kurš izbeidz darbību, likvidācijas scenārijam.
- 80 Tātad otrais pamats ir noraidāms.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta un Deleģētās regulas 2016/1075 IV nodaļas pārkāpumu, jo 3. vērtējumu nav veicis neatkarīgs vērtētājs

- 81 Prasītāja apgalvo, ka vērtētāju birojs neatbilstot nosacījumiem, lai to uzskatītu par neatkarīgu 3. vērtējuma veikšanai, un ka VNV to ir izraudzījusi, pārkāpjot Deleģētās regulas 2016/1075 IV nodaļas un Regulas Nr. 806/2014 20. panta noteikumus.
- 82 Apstrīdētajā lēmumā VNV uzskatīja, ka vērtētāju birojs ir neatkarīgs saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta un Deleģētās regulas 2016/1075 IV nodaļas prasībām. Tā norādīja, ka vērtētāju birojs tika izraudzīts iepirkuma procedūrā, kuras noslēgumā VNV uzskatīja, ka tam ir kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, kas nepieciešami, lai veiktu 3. vērtējumu, bez pārmērīgas atkarības no attiecīgās valsts iestādes vai *Banco Popular* atbilstoši Deleģētās regulas 2016/1075 38. panta 1. punkta un 39. panta prasībām. VNV uzskatīja, ka saskaņā ar Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 2. punktu vērtētāju biroja rīcībā, ņemot vērā veicamās vērtēšanas raksturu, apjomu un sarežģītību, bija atbilstoši cilvēkresursi un tehniskie resursi, lai veiktu 3. vērtējumu.
- 83 Turklāt VNV uzskatīja, ka vērtētāju birojs ir no valsts iestādēm un *Banco Popular* neatkarīga juridiska persona un ka šajā ziņā tas ir pilnīgi neatkarīgs no VNV un nav bijis iesaistīts *Banco Popular* gada grāmatvedības uzdevumu izpildē.
- 84 Visbeidzot VNV norādīja, ka attiecībā uz to, ka nepastāv būtiskas kopīgas vai pretstatītas faktiskas vai potenciālas intereses Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē, vērtētāju birojs ir veicis iekšējo pārbaudi par piemērojamajiem profesionālajiem standartiem. Ņemot vērā šīs pārbaudes rezultātu, vērtētāju birojs uzskatīja, ka tam nav interešu konflikta attiecībā uz tā iecelšanu par neatkarīgu vērtētāju. Šajā ziņā VNV minēja dažādus paziņojumus par interešu konflikta neesamību, kuras bija iesniedzis vērtētāju birojs iepirkuma procedūras laikā un pēc tā izraudzīšanās, lai nodrošinātu tā un tās komandu locekļu, tostarp to, kuriem ir jāveic 3. vērtējums, neatkarību.

85 Ņemot vērā šos paziņojumus un vērtētāju biroja sniegtos apliecinājumus, VNV uzskatīja, ka tas sniedz pietiekamas garantijas, lai izvairītos no jebkādām būtiskām faktiskām vai iespējamām kopīgām vai konfliktējošām interesēm ar attiecīgo valsts iestādi vai *Banco Popular*. VNV atsaucās arī uz apstrīdētā lēmuma 6.2.1. punktu, kurā tā atbildēja uz “komentāriem par vērtētāju biroja neatkarību”, kurus bija iesnieguši skartie akcionāri un kreditori procedūrā saistībā ar tiesībām tikt uzklautiem. Šajā punktā VNV paskaidroja, ka vērtētāju birojam tā izraudzīšanās brīdī un 3. vērtējuma veikšanas laikā nebija būtisku faktisku vai iespējamu kopīgu vai konfliktējošu interešu ar attiecīgo valsts iestādi vai attiecīgo ekonomikas vienību Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē.

86 VNV secināja, ka vērtētāju birojs ir neatkarīgs atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punkta un Deleģētās regulas 2016/1075 39.–41. panta prasībām.

87 Šajā ziņā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic šā panta 1. punktā minētā neatkarīgā persona, proti, persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp VNV un valsts noregulējuma iestādes, kā arī no attiecīgās ekonomikas vienības.

88 Noteikumi par vērtētāju neatkarību ir precizēti Deleģētās regulas 2016/1075 IV nodaļā, kuras 38. pantā ir noteikts:

“Juridisku vai fizisku personu drīkst iecelt par vērtētāju. Uzskata, ka vērtētājs ir neatkarīgs no jebkuras attiecīgās publiskā sektora iestādes un attiecīgās vienības, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- 1) vērtētājam saskaņā ar 39. pantu ir vajadzīgā kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, un tas var efektīvi veikt vērtēšanu bez nepamatotas paļaušanās uz jebkādu attiecīgo publiskā sektora iestādi vai attiecīgo vienību;
- 2) vērtētājs saskaņā ar 40. pantu ir juridiski nodalīts no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm un attiecīgās vienības;
- 3) vērtētājam 41. panta nozīmē nav būtisku kopīgu interešu vai interešu konflikta.”

89 Deleģētās regulas 2016/1075 41. pantā par būtiskām kopīgām interesēm vai interešu konfliktu ir paredzēts:

“1. Neatkarīgajam vērtētājam nav faktiskas vai potenciālas būtiskas intereses, kas ir kopīgas vai kas ir konfliktā ar publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības interesēm.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos faktiskās vai potenciālās intereses uzskata par būtiskām, ja iecēlējies tādās pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, minētās intereses varētu ietekmēt – vai būtu pamatoti uzskatāms, ka tās ietekmē – neatkarīgā vērtētāja spriedumu, kad tas veic vērtēšanu.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos būtiskas ir intereses, kas ir kopīgas vai konfliktā ar vismaz šādām personām:

- a) attiecīgās vienības augstākā vadība un vadības struktūras locekļi;
- b) fiziskās vai juridiskās personas, kas kontrolē attiecīgo vienību vai kam ir būtiska līdzdalība tajā;

c) kreditori, ko noteikusi iecelējiestāde vai tāda cita pilnvarotā iestāde, kura var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, [kuri] ir svarīgi, pamatojoties uz iecelējiestādei vai citai pilnvarotajai iestādei, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, pieejamo informāciju;

d) katra grupas vienība.

4. Šā panta 1. punkta nolūkos būtiski ir vismaz šādi jautājumi:

a) neatkarīgā vērtētāja sniegtie pakalpojumi, tostarp iepriekš sniegtie pakalpojumi, attiecīgajai vienībai un 3. punktā minētajām personām, un jo īpaši saikne starp minētajiem pakalpojumiem un vērtēšanai būtiskajiem elementiem;

b) personīgas un finansiālas attiecības starp neatkarīgo vērtētāju, attiecīgo vienību un 3. punktā minētajām personām;

c) neatkarīgā vērtētāja ieguldījumi vai citas būtiskas finansiālas intereses;

d) attiecībā uz juridiskajām personām – jebkāda strukturāla nošķiršana vai citi mehānismi, kas jāievieš, lai novērstu jebkādas draudus neatkarībai, piemēram, pašrevīzija, personiska ieinteresētība, propaganda [interesu pārstāvība], pazišanās, uzticēšanās vai iebaidīšana, tostarp mehānismi, ar ko tādas personāla locekļus, kas var būt iesaistīti vērtēšanā, nošķir no citiem darbiniekiem.

[..]”

90 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja neapstrīd, ka vērtētāju birojs bija izpildījis Deleģētās regulas 2016/1075 38. panta 1. un 2. punktā paredzētos nosacījumus, proti, ka tam bija kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, kas nepieciešami, lai efektīvi veiktu 3. vērtējumu, un ka tas bija juridiski nošķirts no attiecīgajām valsts iestādēm un *Banco Popular*.

91 Tā arī neapgalvo, ka vērtētāju birojam būtu bijušas būtiskas faktiskas vai potenciālas kopīgas vai konfliktējošas intereses ar attiecīgo valsts iestādi, proti, VNV, vai ar atbilstošo vienību, proti, *Banco Popular*, Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 1. punkta izpratnē.

92 Prasītāja norāda, ka vērtētāju birojs neatbilstot nosacījumiem, lai to uzskatītu par neatkarīgu, jo tam bija būtiskas faktiskas vai potenciālas intereses, kas varēja ietekmēt vai tikt saprātīgi uztvertas kā tādas, kas ietekmē tā spriešanu 3. vērtējuma veikšanā Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. punkta izpratnē.

93 Tā būtībā apgalvo, ka šādu interešu esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai saikni starp vērtētāju biroju, no vienas puses, un VNV vai *Banco Popular*, no otras puses, bet arī ņemot vērā visus lietas apstākļus. Tādējādi tā pārmet VNV, ka tā neesot ņēmusi vērā, pirmkārt, faktu, ka vērtētāju birojs jau bija veicis 2. vērtējumu un, otrkārt, saikni starp vērtētāju biroju un *Banco Santander*.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz to, ka vērtētāju birojs veicis 2. un 3. vērtējumu

- 94 Prasītāja norāda, ka, ņemot vērā, ka vērtētāju birojs bija veicis 2. vērtējumu, saskaņā ar profesionālās rūpības un objektivitātes principu, izvēloties neatkarīgo vērtētāju, nebija lietderīgi tam uzticēt 3. vērtējuma veikšanu. Tā uzskata, ka tas bija pakļauts lieram spiedienam, lai saglabātu savu profesionālo reputāciju, kas to mudināja izvairīties no 2. vērtējumā izdarīto secinājumu labošanas vai grozīšanas.
- 95 Prasītāja atgādina, ka VNV ir jāievēro Hartas 41. pantā nostiprinātais labas pārvaldības princips un objektivitātes prasība, kuru mērķis it īpaši ir izvairīties no interešu konflikta situācijām. Taču VNV esot vienīgi konstatējusi vērtētāja iecelšanas formālu atbilstību Delegētās regulas 2016/1075 prasībām, neņemot vērā nedz vērtētāju biroja ieņemamo stāvokli noregulējuma procedūrā, nedz tā šķietamo objektivitāti. Nepietiekot ar to, ka tiek ievērotas prasības attiecībā uz strukturālu nošķiršanu un būtiskām interesēm, jo procedūra ir jāaizsargā arī no jebkādam aizdomām par neobjektivitāti.
- 96 Replikas rakstā prasītāja atzīst, ka, protams, kā apgalvo VNV, piemērojamās tiesību normas, it īpaši Regulas Nr. 806/2014 20. pants, neliedz 2. un 3. vērtējumu veikt vienam un tam pašam vērtētājam. Tā norāda, ka tomēr fakts, ka vērtētāju birojs ir veicis 2. vērtējumu, ir apstākļi, kas neļauj uzskatīt to par objektīvu un neatkarīgu vērtētāju.
- 97 Ar saviem argumentiem prasītāja būtībā pārmet VNV, ka tā ir izraudzījusies vērtētāju biroju par neatkarīgu vērtētāju 3. vērtējuma veikšanai, neņemot vērā faktu, ka, tā kā tas jau bija veicis 2. vērtējumu, to nevarētu uzskatīt par tādu, kas atbilst Hartas 41. panta 1. punktā paredzētajai objektivitātes prasībai, kā tā ir interpretēta Tiesas judikatūrā.
- 98 Hartas 41. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības uz jautājumu objektīvu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās.
- 99 Saskaņā ar Tiesas judikatūru objektivitātes prasības, kura noteikta iestādēm un struktūrām to uzdevumu pildīšanā, mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi, kas ir Savienības pamatā. Šī prasība it īpaši paredz, ka ierēdņiem un darbiniekiem, kas rīkojas iestāžu un struktūru vārdā, ir jāizvairās no iespējamām interešu konflikta situācijām. Ņemot vērā neatkarības un integritātes garantijas būtisko nozīmi gan attiecībā uz Savienības iestāžu un struktūru iekšējo darbību, gan ārējo tēlu, objektivitātes prasība attiecas uz visiem apstākļiem, kas ierēdnim vai darbiniekam, kuram ir jāizskata jautājums, ir saprātīgi jāizprot kā tādi, kas trešo personu skatījumā varētu ietekmēt viņa neatkarību šajā lietā (skat. spriedumu, 2019. gada 27. marts, *August Wolff* un *Remedia*/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Tāpat iestādēm un struktūrām ir jāizpilda objektivitātes prasība un tās divas sastāvdaļas ir, pirmkārt, subjektīvā objektivitāte, saskaņā ar kuru nevienam attiecīgās iestādes loceklim nedrīkst pastāvēt iepriekš izveidojušies uzskati vai personīgi aizspriedumi, un, otrkārt, objektīvā objektivitāte, saskaņā ar kuru šai iestādei ir jāsniedz pietiekamas garantijas, lai varētu izslēgt jebkādas legītimas šaubas attiecībā uz iespējamiem aizspriedumiem (skat. spriedumu, 2019. gada 27. marts, *August Wolff* un *Remedia*/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 101 Kā norādīts šā sprieduma 87. punktā, VNV, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, bija jānodrošina vērtētāju biroja neatkarība, ņemot vērā lietas apstākļus.

- 102 Protams, principā nevar izslēgt, ka trešo personu ieskatā tas, ka vērtētāju birojs jau ir piedalījies *Banco Popular* noregulējuma procedūrā, veicot 2. vērtējumu pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, var šķist tāds apstāklis, kas neļauj tam būt objektīvam un neitrālam, veicot 3. vērtējumu.
- 103 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā VNV ir norādījusi, ka vairāki skartie akcionāri un kreditori ir iesnieguši komentārus par vērtētāju biroja neatkarību un ir apgalvojuši, ka tam neesot bijis jāveic 3. vērtējums, jo tas jau veicis 2. vērtējumu. Dažos no šiem komentāriem bija minēts fakts, ka 2. vērtējumā bija iekļauts *ex ante* novērtējums par attieksmi, kas pret katru akcionāru vai kreditoru kategoriju būtu parastās maksātnespējas procedūrā, un tika apgalvots, ka vērtētāju birojs mēģināja apstiprināt galvenos secinājumus, ko tas bija izdarījis 2. vērtējumā, saskaņā ar kuriem nevienam kreditoram netiek piemērota sliktāka attieksme.
- 104 Tomēr ir jānorāda, ka šīs lietas apstākļi, pirmkārt, nepierāda, ka vērtētāju biroju, veicot 3. vērtējumu, būtu ietekmējis tas, ka tas veicis 2. vērtējumu, un, otrkārt, būtu pretrunā prasītājas argumentam, ka tas varēja saprātīgi šķist neobjektīvs vai tāds, kas nav neitrāls.
- 105 Vispirms ir jāatgādina, ka 2. vērtējums sastāv no divām daļām, no kurām pirmā ietver *Banco Popular* provizorisko vērtējumu noregulējuma vajadzībām un otrā daļa ir likvidācijas scenārija simulācija. Pirmajā daļā ir ietverts *Banco Popular* aktīvu un pasīvu novērtējums un tās mērķis ir noteikt tās ekonomisko vērtību saistībā ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanu. Šo pirmo daļu VNV ņēma vērā, pieņemot noregulējuma shēmu. Otrajā daļā ietvertā likvidācijas scenārija simulācijas mērķis saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punktu ir novērtēt, kāda būtu attieksme pret katru akcionāru un kreditoru kategoriju, ja ekonomikas vienība, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru atbilstoši Spānijas tiesību aktiem.
- 106 3. vērtējumā atšķirīgās attieksmes analīze balstās uz faktisko attieksmi pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem noregulējuma rezultātā. *Banco Popular* aktīvu un pasīvu novērtējums saistībā ar 2. vērtējuma pirmajā daļā ietvērto noregulējumu netika ņemts vērā 3. vērtējumā un tārad nevarēja ietekmēt vērtētāju biroju, kad tas to veicis.
- 107 Tādējādi prasītājas arguments attiecas tikai uz 2. vērtējuma otro daļu, kas atbilst likvidācijas scenārija simulācijai.
- 108 Šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā VNV uzsvēra, ka piemērojamajā tiesiskajā regulējumā ir atzīts, ka provizoriskais novērtējums par to, kāda būtu bijusi attieksme pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem, ja ekonomikas vienība būtu likvidēta, 2. vērtējumā nevarēja būt tik precīzs kā 3. vērtējumā ietvertais vairāku iemeslu dēļ, proti, it īpaši laika ierobežojumu un datu, kas ir pietiekami tuvi noregulējuma datumam, trūkuma saistībā ar 2. vērtējumu dēļ. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punktu 2. vērtējums ietverot šīs attieksmes “novērtējumu”, savukārt šīs pašas regulas 20. panta 17. punktā esot paredzēts, ka tā ir “nosakāma” 3. vērtējumā. VNV norādīja, ka tas vien, ka 2. un 3. vērtējumā ietvertajam provizoriskajam novērtējumam bija līdzīgi rezultāti, bet vērtējumi bija balstīti uz atšķirīgiem pieņēmumiem, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par pietiekamu pierādījumu tam, ka 3. vērtējums nebūtu veikts atbilstoši tiesību aktu prasībām.

- 109 Pirmkārt, ir jānorāda, ka 2. vērtējumā vērtētāju birojs ir precizējis, ka tā rīcībā nav visas nepieciešamās informācijas un datu, ne arī pietiekama laika, lai šajā posmā veiktu vairāk nekā tikai orientējošu novērtējumu. Tas vairākkārt norādīja, ka likvidācijas scenārija simulācija ir balstīta uz daudzām neskaidrībām un ka, ja būs pieejama precīzāka informācija, tas spēs precizēt savus pieņēmumus un sagatavot “pilnīgāku” un uzticamāku likvidācijas scenāriju.
- 110 Vērtētāju birojs tostarp norādīja, ka, “tā kā uzņēmuma struktūra vai atsevišķu vienību bilances [tam] nav tikušas paziņotas, [tā] likvidācijas scenārijs ir izstrādāts indikatīvi konsolidēti” un ka “faktiskā likvidācija saskaņā ar [Likumu 22/2003] attiektos uz individuālajām vienībām”. Tas piebilda, ka “pēc šīs papildu informācijas saņemšanas tas [varētu] individuāli iesniegt pilnīgāku likvidācijas scenārija simulāciju”.
- 111 No vienas puses, no tā izriet, ka 2. vērtējumā bija vairākas atrunas par likvidācijas scenārija simulācijas ticamību. No otras puses, no šī sprieduma 105 un 106. punkta izriet, ka *Banco Popular* vērtējums likvidācijas scenārijā 3. vērtējumā, kas atšķiras no tā, kurš ietverts 2. vērtējumā ietvertajā simulācijā, nevar likt apšaubīt pēdējā minētā vērtējuma spēkā esamību.
- 112 Līdz ar to prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka vērtētāju birojs nolūkā aizsargāt savu profesionālo reputāciju, veicot 3. vērtējumu, būtu uzskatījis, ka tam ir saistoši 2. vērtējumā ietvertie secinājumi, nedz arī to, ka atšķirība starp šiem diviem vērtējumiem varētu apdraudēt tā profesionālo reputāciju un līdz ar to izraisīt tā objektivitātes trūkumu.
- 113 Otrkārt, prasītājas arguments, saskaņā ar kuru vērtētāju birojs esot ticis mudināts izvairīties no jebkādam 2. vērtējumā ietverto secinājumu labojumiem vai grozījumiem, ir pretrunā apstākļiem, kādos tika veikts 2. un 3. vērtējums.
- 114 Šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā, atbildot uz šā sprieduma 103. punktā minētajiem komentāriem, VNV norādīja, ka, lai gan *ex ante* novērtējums par attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, kuri ir iesaistīti hipotētiskajā maksātnespējas procedūrā, kas iekļauts 2. vērtējumā, tika veikts konkrētā termiņā un bija balstīts uz informāciju, kas bija vērtētāju biroja rīcībā pirms noregulējuma, proti, galvenokārt to, kas bija pieejama 2017. gada 31. martā, 3. vērtējums bija balstīts uz sīkāku informāciju 2017. gada 6. jūnijā, darbību izbeigšanas datumā, kad tā bija pieejama. VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā dažādo informāciju, uz kuru šie vērtējumi ir balstīti, kā arī to atšķirīgo mērķi, vērtētāju birojs esot varējis nonākt pie atšķirīgiem secinājumiem.
- 115 Ir jāatgādina, pirmām kārtām, ka 2. vērtējumā norādītā likvidācijas scenārija simulācija noteikti bija balstīta uz datiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, savukārt 3. vērtējumā bija jāņem vērā noregulējuma dienā pieejamie dati. Tādējādi nevar prezumēt, ka attiecībā uz *Banco Popular* novērtējumu hipotētiskajā likvidācijas scenārijā, kas veikts 3. vērtējumā, vērtētāju birojs nonāktu pie tāda paša rezultāta kā 2. vērtējumā ietvertajā simulācijā.
- 116 Otrām kārtām, prasītāja atzīst, ka 2. vērtējums bija jāveic steidzamības kārtā. Tādējādi, kā vērtētāju birojs norādīja 2. vērtējumā, likvidācijas scenārija simulācija bija balstīta uz nepārbaudītiem pieņēmumiem, kuri bija jāprecizē.
- 117 No tā izriet, ka VNV kopš 2. vērtējuma saņemšanas bija informēta par to, ka vērtētāju birojam 3. vērtējumā būtu jāpamatojas uz jauniem datiem un tādējādi jāgroza likvidācijas scenārija simulācijā veiktais novērtējums. Tādējādi prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka tādēļ, ka vērtētāju birojs bija veicis 2. vērtējumu, VNV esot bijis jāapšaubā tā objektivitāte un neitralitāte.

- 118 Treškārt, prasītāja neapstrīd, ka 2. un 3. vērtējums tika veikts ar atšķirīgiem mērķiem un ar atšķirīgām pieejām.
- 119 Tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka VNV esot bijis jāvēršas pie cita vērtētāja, lai veiktu vērtējumu saskaņā ar atšķirīgu metodi, tomēr vērtētāju birojs 2. un 3. vērtējumā izmantoja to pašu metodoloģiju, proti, novērtējumu atbilstoši likvidācijas scenārijam.
- 120 Taču, ciktāl no otrā pamata analīzes izriet, ka attieksmes, kāda pret *Banco Popular* skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi gadījumā, ja attiecībā uz minēto banku būtu notikusi parastā maksātnespējas procedūra, vērtējums bija jāveic atbilstoši likvidācijas scenārijam, prasītāja nevar lietderīgi apgalvot, ka šīs metodes izvēle varētu pierādīt vērtētāju biroja objektivitātes trūkumu. Pretēji tam, ko tā apgalvo, jebkuram citam vērtētājam, kas būtu ticis nozīmēts, lai veiktu 3. vērtējumu, būtu bijis jābalstās uz hipotētisku *Banco Popular* likvidācijas scenāriju.
- 121 Turklāt ir jānorāda, ka 3. vērtējumā vērtētāju birojs ne tikai apstiprināja 2. vērtējumā ietverto simulācijas rezultātu.
- 122 Tādējādi, piemēram, 2. vērtējumā *Banco Popular* aktīvu realizācijas kopsumma kreditoriem trīs gadu likvidācijas scenārija gadījumā tika lēsta starp 120,9 miljardiem EUR labākajā gadījumā un 116,5 miljardiem EUR sliktākajā gadījumā. 3. vērtējumā trīs gadu likvidācijas scenārijā aktīvu novērtējuma rezultāts ir atšķirīgs, proti, 101,546 miljardi EUR labākajā gadījumā un 97,593 miljardi EUR sliktākajā gadījumā.
- 123 Ar to vien, ka vērtētāju birojs ir izdarījis tādu pašu secinājumu, proti, ka skartie akcionāri un kreditori nesaņemtu kompensāciju *Banco Popular* likvidācijas gadījumā, nepietiek, lai pierādītu, ka, veicot 3. vērtējumu, tas ir uzskatījis sevi par saistītu ar savu novērtējumu, kas veikts 2. vērtējumā.
- 124 No iepriekš minētā izriet, ka arguments, kura mērķis ir pierādīt vērtētāju biroja objektivitātes trūkumu, jo tas ir veicis 2. vērtējumu, nav balstīts ne uz vienu konkrētu pierādījumu un ir pretrunā paša 3. vērtējuma saturam.
- 125 Līdz ar to šīs lietas apstākļos, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tas, ka vērtētāju birojs bija veicis 2. vērtējumu, neļāva apšaubīt viņa neatkarību, lai veiktu 3. vērtējumu, to, ka VNV nozīmēja šo vērtētāju biroju par neatkarīgu vērtētāju.
- 126 No tā iziet, ka pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu, kas attiecas uz saikni starp vērtētāju biroju un Banco Santander

- 127 Prasītāja apgalvo, ka VNV, lai novērtētu vērtētāju biroja neatkarību, kļūdaini neesot ņēmusi vērā attiecības starp šo biroju un *Banco Santander*.
- 128 Pirmām kārtām, tā apgalvo, ka, ņemot vērā pakalpojumus, ko vērtētāju birojs sniedza *Banco Santander* pirms un pēc *Banco Popular* noregulējuma, VNV esot bijis jāsecina, ka tas neatbilst nosacījumiem, lai to uzskatītu par neatkarīgu vērtētāju, jo tam ir būtiskas, faktiskas vai potenciālas intereses, kas var ietekmēt vai tikt saprātīgi uztvertas kā tādas, kas ietekmē tā spriešanu 3. vērtējumā Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē.

- 129 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka VNV nav ņēmusi vērā faktu, ka vērtētāju birojs bija *Banco Santander* pārskatu revidents 25 gadus līdz 2016. gadam.
- 130 Šajā ziņā ir jānorāda, ka procedūrā saistībā ar tiesībām tikt uzklausītam daži skartie akcionāri un kreditori iesniedza komentārus par vērtētāju biroja neatkarību, ko esot apdraudējis fakts, ka pēdējais minētais iepriekš bija sniedzis revīzijas pakalpojumus *Banco Santander* pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.
- 131 Apstrīdētajā lēmumā, atbildot uz šiem komentāriem, VNV uzskatīja, ka vērtētāju biroja sniegtie revīzijas pakalpojumi *Banco Santander* nav jāņem vērā, izvērtējot neatkarību, ko tā bija veikusi brīdī, kad 2017. gada 23. maijā šis birojs tika iesaistīts, jo šis izvērtējums tika veikts attiecībā uz *Banco Popular*. VNV norādīja, ka šajā datumā vērtētāju biroja neatkarība no potenciālajiem ieguvējiem netika novērtēta, jo, no vienas puses, tas nebija paredzēts tiesiskajā regulējumā un, no otras puses, novērtēšanas procedūra bija atšķirīga no pārdošanas procedūras, kas noteica ieguvēju. It īpaši vērtētāju birojam pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas nebija piekļuves informācijai par potenciālo ieguvēju vārdiem vai ieguvēja identitāti.
- 132 VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā 3. vērtējuma tvērumu un mērķi, vērtētāju biroja agrāk sniegtie revīzijas pakalpojumi *Banco Santander* neietekmēja tā neatkarību attiecībā uz 3. vērtējuma veikšanu un neradīja būtiskās faktiskas vai potenciālas kopīgas intereses vai interešu konfliktu Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē. It īpaši tā norādīja, ka 3. vērtējums attiecas vienīgi uz *Banco Popular* aktīviem un pasīviem pirms tās pārdošanas *Banco Santander*, nevis uz *Banco Santander* aktīviem un pasīviem.
- 133 Tādējādi ir jāuzskata, ka datumā, kad vērtētāju birojs tika nozīmēts par neatkarīgu vērtētāju, proti, 2017. gada 23. maijā, ieguvēja identitāte nebija zināma un līdz ar to nebija iespējams ņemt vērā saikni starp vērtētāju biroju un *Banco Santander*. Turklāt ir jānorāda, ka datumā, kad vērtētāju birojs tika nozīmēts par vērtētāju, tas vairs nesniedza *Banco Santander* revīzijas pakalpojumus, ko prasītāja turklāt neapgalvo.
- 134 Turklāt, piemērojot Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 4. punkta a) apakšpunktu, lai noteiktu, vai pastāv būtiska faktiska vai potenciāla kopīga vai konfliktējoša interese šī panta 1. punkta izpratnē, nozīme ir tam, ka neatkarīgs vērtētājs sniedz pakalpojumus, tostarp pagātnē, attiecīgajai vienībai un 3. punktā minētajām personām, tostarp saiknei starp šiem pakalpojumiem un tādiem apstākļiem, kuriem ir nozīme vērtējumā.
- 135 Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai pierādītu, ka pastāv saikne starp revīzijas pakalpojumiem, kurus vērtētāju birojs sniedza *Banco Santander*, un apstākļiem, kuriem ir nozīme saistībā ar 3. vērtējumu, kurš attiecas tikai uz *Banco Popular*, nevis uz *Banco Santander* novērtējumu.
- 136 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka tas, ka *Banco Santander* iesaistīja vērtētāju biroju kā padomdevēju darījumiem, kuru rezultātā tika noslēgtas vienošanās starp *Banco Santander* un atsevišķiem *Banco Popular* ieguldītājiem, kuri bija cēlušies prasību tiesā vai rīkojušies ārpus tiesas ceļā, pierādot faktisku vai potenciālu kopīgu interešu esamību starp vērtētāju un attiecīgo vienību Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē. Prasītāja uzskata, ka persona, kas tūlīt pēc noregulējuma konsultē noregulējumam pakļautās vienības ieguvēju jautājumā, kas ir tieši saistīts ar strīdiem, kuri izriet no šī noregulējuma, nevar tikt uzskatīta par neatkarīgu no personas, kas to iesaistīja. Turklāt *Banco Santander* esot iesaistījusi minēto vērtētāju biroju, ņemot vērā informāciju, kas bija tā rīcībā par *Banco Popular*, jo tas piedalījās 2. vērtējumā.

- 137 Procedūrā saistībā ar tiesībām tikt uzklausītam daži skartie akcionāri un kreditori arī iesniedza komentārus par vērtētāju biroja neatkarību, ko varētu apdraudēt tas, ka pēc *Banco Popular* noregulējuma tas bija sniedzis *Banco Santander* pakalpojumus saistībā ar *Banco Popular* iekļaušanu vai *Banco Santander* daļēju kompensācijas piešķiršanu atsevišķiem *Banco Popular* kreditoriem.
- 138 Apstrīdētajā lēmumā, atbildot uz šiem komentāriem, VNV uzskatīja, ka šie pakalpojumi nenorāda uz būtiskām kopīgām vai konfliktējošām interesēm Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. un 4. punkta izpratnē ar attiecīgo personu šīs pašas deleģētās regulas 41. panta 3. punkta izpratnē.
- 139 Pirmkārt, VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā 3. vērtējuma tvērumu un mērķi, vērtētāju biroja sniegtie pakalpojumi pēc noregulējuma datuma attiecībā uz darbību turpinošo uzņēmumu nevarot ietekmēt 3. vērtējumu un tajā ietvertos apstākļus. Turklāt tā norādīja, ka 3. vērtējums nevarot ietekmēt *Banco Popular* vai *Banco Santander* stāvokli, ciktāl tas nosaka vienīgi to, vai skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu jāpiešķir kompensācija, izmantojot VNF.
- 140 Otrkārt, VNV uzskatīja, ka katrā ziņā pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas vērtētāju birojs esot sniedzis papildu garantijas, lai nodrošinātu, ka *Banco Santander* sniegtie pakalpojumi nevar radīt faktiskās vai potenciālās būtiskas kopīgās vai pretrunīgās intereses. VNV norādīja, ka 2019. gada 18. decembra paziņojumā vērtētāju birojs ir apstiprinājis, ka neviens *Banco Santander* sniegtais pakalpojums nav saistīts ne ar to aktīvu vai pasīvu novērtēšanu, kas ir 3. vērtējuma priekšmets, ne ar finanšu pārskatiem, kas uz tiem attiecas. Turklāt tā norādīja, ka vērtētāju birojs ir apstiprinājis, ka, ņemot vērā ieviestos aizsardzības pasākumus un tā konfidencialitātes protokolus, starp veikto vērtēšanas darbu un citiem projektiem nav informācijas apmaiņas.
- 141 It īpaši attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar *Banco Popular* iekļaušanu, VNV norādīja, ka vērtētāju birojs ir pietiekami precizējis, ka, pat ja tas sniedzis padomdevēja pakalpojumus *Banco Santander*, tie nebija saistīti ar VNV sniegtajiem pakalpojumiem, neattiecās ne uz vienu jautājumu saistībā ar VNV sniegtajiem vērtēšanas pakalpojumiem un neietvēra arī vērtēšanas vai juridiskus pakalpojumus, kas saistīti ar *Banco Popular*.
- 142 Attiecībā uz pakalpojumiem saistībā ar *Banco Santander* veikto kompensācijas piešķiršanu atsevišķiem *Banco Popular* kreditoriem VNV apstrīdētā lēmuma 93. apsvērumā norādīja, ka vērtētāju birojs ir precizējis, ka šie pakalpojumi nav saistīti ar juridiskām konsultācijām vai konsultāciju pakalpojumiem saistībā ar šīm sūdzībām. Konkrētāk, pēdējais minētais bija iesaistīts, lai izstrādātu un īstenotu vienota koordinācijas centra risinājumu nolūkā apkopot informāciju par ārpustiesas un tiesas posma sūdzību pārvaldību nolūkā palielināt efektivitāti un samazināt pārvaldības laiku. Precīzāk, vērtētāju biroja uzdevumi bija pakalpojumi, kas saistīti ar administratīvās informācijas uzraudzību un dokumentēšanu un periodisku ziņojumu sagatavošanu. Turklāt tas piebilda, ka nepiedalījās juridiskās aizstāvības darbā, ciktāl *Banco Santander*, lai pārvaldītu šīs sūdzības, izmantojis ārējos advokātu birojus, un ka tas arī nenoteica un neveica to kompensāciju summu, ko *Banco Santander* piedāvāja *Banco Popular* klientiem, aprēķinus.
- 143 Jānorāda, ka visā *Banco Popular* noregulējuma procedūras laikā VNV sekoja līdzi, kā tas tai bija jā dara, lai vērtētāju birojs ievērotu Deleģētās regulas 2016/1075 41. pantā paredzētās prasības par neatkarību un it īpaši tās, kas attiecas uz interešu konflikta neesamību.

- 144 Tādējādi iepirkuma procedūrā, kuras rezultātā vērtētāju birojam tika piešķirtas konkrēta līguma slēgšanas tiesības, tas 2017. gada 18. maijā iesniedza VNV paziņojumu par interešu konflikta ar *Banco Popular* neesamību. 2017. gada 23. maijā, kad birojs tika nozīmēts par vērtētāju, tas atbilstoši Deleģētajai regulai 2016/1075 iesniedza arī tādu paziņojumu par tā neatkarību, kurā tostarp norādīja, ka tam ir zināms par juridiskajām prasībām un ka tad, kad tas bija nepieciešams, tika veikti atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka ne birojam, ne kādam no attiecīgās komandas, kura tika izvirzīta konkrētā līguma izpildei, locekļiem nebūtu būtisku interešu, kā noteikts Deleģētās regulas 2016/1075 41. pantā. Tas apņēmies ieviest visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkuri nākotnē sniegtie pakalpojumi citām personām neapdraud tā neatkarību. Tas norādīja, ka, pievienojot jaunus locekļus savai komandai, tiks ievērotas gan neatkarības prasības, gan arī VNV apstiprinājums.
- 145 Pēc tā nozīmēšanas par vērtētāju 2017. gada 21. septembrī un 2019. gada 11. aprīlī vērtētāju birojs iesniedza papildu paziņojumus par tā neatkarību pēc jaunu locekļu iekļaušanas komandā, kas strādāja pie 3. vērtējuma. Turklāt 2019. gada 18. decembrī tas iesniedza paziņojumu par interešu konflikta neesamību, kurā apstiprināja, ka 2019. gada 15. novembrī, ņemot vērā tā sistēmas un kontroles, tas ir un bija neatkarīgs 3. vērtējuma veikšanas nolūkos un ka tam nav zināms ne par konfliktiem ar citiem tā veiktajiem darbiem, ne arī par individuāliem konfliktiem.
- 146 Jānorāda, ka savā 2019. gada 18. decembra paziņojumā, kas tika sniegts pēc VNV pieprasījuma pēc skarto akcionāru un kreditoru komentāriem procedūrā saistībā ar tiesībām tikt uzklautiem, vērtētāju birojs norādīja pakalpojumus, ko tas bija sniedzis *Banco Santander*, un precizēja, ka nepastāv saikne starp pakalpojumiem, ko tas sniedza *Banco Santander*, un pakalpojumiem, kas sniegti VNV, lai veiktu 3. vērtējumu vai izstrādātu paskaidrojošo dokumentu. Tas piebilda, ka nav sniedzis pakalpojumus saistībā ar 3. vērtējumā minēto aktīvu un pasīvu novērtēšanu vai finanšu pārskatu.
- 147 Vērtētāju biroja skaidrojumus VNV ir pārņēmusi apstrīdētā lēmuma 93. apsvērumā, kas minēts šā sprieduma 142. punktā. Tādējādi VNV konstatēja, ka 2019. gada 18. decembra paziņojumā vērtētāju birojs ir sniedzis papildu garantijas, lai nodrošinātu, ka pakalpojumi, kas *Banco Santander* sniegti saistībā ar kompensācijas piešķiršanu atsevišķiem *Banco Popular* kreditoriem pēc noregulējuma, neizraisa būtiskas faktiskas vai potenciālas kopīgas vai konfliktējošas intereses Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. punkta un 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 148 Prasītāja nepaskaidro, kādā veidā šie pakalpojumi varēja ietekmēt vērtētāju biroja spriešanu 3. vērtējuma veikšanā Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. punkta izpratnē.
- 149 No tā izriet, ka prasītājas argumenti nevar atspēkot VNV vērtējumu, saskaņā ar kuru vērtētāju biroja sniegtie pakalpojumi *Banco Santander* nepierāda būtisku faktisku vai potenciālu interešu esamību, kas varētu ietekmēt vai tikt saprātīgi uztvertas kā tādas, kas ietekmē vērtētāju biroja spriešanu Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta izpratnē.
- 150 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka saikne starp vērtētāju biroju un *Banco Santander* rada aizdomas par objektivitātes trūkumu trešo personu uztverē, kas neļauj to uzskatīt par neatkarīgu vērtētāju. Objektivitāte nozīmējot, ka nav aizspriedumu vai favorītisma. Tā uzskata, ka 3. vērtējums varētu negatīvi ietekmēt *Banco Santander*, kaitēt tās stāvoklim strīdos, kas saistīti ar *Banco Popular* noregulējumu, vai ļaut *Banco Popular* bijušajiem akcionāriem iesniegt prasības par zaudējumu atlīdzību.

- 151 Jānorāda, ka saskaņā ar šī sprieduma 99. un 100. punktā minēto judikatūru objektivitātes prasība, kas tiek piemērota vērtētāju birojam, attiecas uz visiem apstākļiem, kas trešo personu ieskatā saprātīgi var ietekmēt tā neatkarību. Lai konstatētu šīs prasības pārkāpumu, saiknei starp vērtētāju biroju un *Banco Santander* ir jābūt tādām apstākļiem, kas varētu radīt leģitīmas šaubas par iespējamām aizspriedumiem.
- 152 Tādējādi, lai konstatētu, ka VNV bija jāņem vērā acīmredzamais objektivitātes vai neitralitātes trūkums no vērtētāju biroja puses tā saiknes ar *Banco Santander* dēļ, būtu jāpierāda, ka vērtētāju birojs, veicot 3. vērtējumu, uzskatīja, ka parastās maksātnespējas procedūras kontekstā attieksme pret akcionāriem un kreditoriem nebūtu labvēlīgāka, nekā noregulējuma rezultātā, un tādējādi tas bija paredzējis dot priekšroku noregulējumam.
- 153 Apstrīdētajā lēmumā VNV norādīja, ka, ņemot vērā 3. vērtējuma mērķi, proti, noteikt, vai skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu piemērota labvēlīgāka attieksme hipotētiskajā maksātnespējas procedūrā, šis vērtējums nevarētu ietekmēt *Banco Popular* pārdošanu un nevarētu ietekmēt *Banco Santander* stāvokli. VNV uzskatīja, ka 3. vērtējums ietekmē tikai VNV, jo atšķirīgas attieksmes gadījumā tai būtu jāmaksā kompensācija ar VNF starpniecību.
- 154 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka 3. vērtējumā vērtētāju birojs novērtēja *Banco Popular* aktīvu un pasīvu vērtību hipotētiskā maksātnespējas procedūrā un uzskatīja, ka skartie akcionāri un kreditori nebūtu saņēmuši kompensāciju gadījumā, ja *Banco Popular* tiktu likvidēta noregulējuma datumā. Salīdzinot šī novērtējuma rezultātu ar skarto akcionāru un kreditoru faktisko situāciju, kas izriet no noregulējuma, VNV secināja, ka tiem nav tiesību uz kompensāciju atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.
- 155 Pat pieņemot, ka vērtētāju birojs 3. vērtējumā būtu secinājis, ka attieksme pret skartajiem akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labvēlīgāka *Banco Popular* likvidācijas gadījumā nekā tā, kas pret tiem ir noregulējuma dēļ, no tā izrietošās kompensācijas izmaksa būtu jāveic VNF, nevis *Banco Santander*.
- 156 Otrkārt, ir jānorāda, ka gadījums, kad vērtējums, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktu, parādītu, ka pret ekonomikas vienības akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labvēlīgāka attieksme nekā tās noregulējuma gadījumā, ir Regulā Nr. 806/2014 paredzētā noregulējuma mehānisma darbības neatņemama sastāvdaļa, jo ar to ir izveidots kompensācijas mehānisms, pamatojoties uz principu, saskaņā ar kuru nevienam kreditoram netiek piemērota sliktāka attieksme, kas ir nostiprināts minētās regulas 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā.
- 157 Turklāt ir jāuzsver, ka tas, ka skartie akcionāri un kreditori būtu varējuši saņemt daļas savu prasījumu atmaksu parastās maksātnespējas procedūras ietvaros, nenozīmē, ka lēmums piemērot attiecīgajai bankai noregulējuma procedūru bija kļūdains un ka šī procedūra nebija nepieciešama un pamatota, jo noregulējuma mērķis bija novērst sistēmiski nozīmīgas bankas likvidāciju.
- 158 Tādējādi, pretēji tam, ko tiesas sēdē apgalvoja prasītāja, 3. vērtējuma rezultāts neietekmē ne lēmuma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru likumību un leģitimitāti, ne šī noregulējuma rezultātu, proti, tās pārdošanu *Banco Santander*.

- 159 Turklāt ir jāatgādina, ka 2. vērtējuma mērķis atšķiras no 3. vērtējuma mērķa, proti, noteikt visu *Banco Popular* vērtību iespējamam ieguvējam uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas ietvaros. Tādējādi *Banco Popular* aktīvu vērtības aplēse hipotētiskā maksātspējas procedūrā, kas veikta 3. vērtējumā, nevar likt atspēkot novērtējumu, kas veikts 2. vērtējumā, nedz arī līdz ar to *Banco Popular* pārdošanu *Banco Santander* par vienu EUR.
- 160 Turklāt, piemērojot Direktīvas 2014/59 85. panta 4. punkta pēdējo daļu, noregulējuma lēmuma iespējamā atcelšana nevar izraisīt *Banco Popular* pārdošanas *Banco Santander* nosacījumu grozīšanu. Līdz ar to, lai kāds arī būtu 3. vērtējuma rezultāts, *Banco Popular* pārdošana *Banco Santander* par vienu EUR nevar tikt apstrīdēta.
- 161 Treškārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, 3. vērtējumā veiktā novērtējuma sekas nevar būt tādas, ka *Banco Santander* skartajiem akcionāriem un kreditoriem rodas tiesības uz kompensāciju.
- 162 Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka Tiesa uzskatīja, ka, gan prasības sakarā ar atbildību, gan prasības par spēkā neesamības atzīšanu rezultātā tiek prasīts, lai kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kurai piemērojama noregulējuma procedūra, vai šo ekonomikas vienību tiesību pārņēmējs atlīdzina akcionāriem zaudējumus, kas radušies noregulējuma iestādes norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaru īstenošanas rezultātā attiecībā uz šīs iestādes vai uzņēmuma pasīva elementiem, vai arī tiek prasīts, lai tie pilnībā atlīdzinātu šīs summas, kas ir norakstītas, īstenojot noregulējuma procedūru. Šāda rīcība liek apšaubīt visu vērtēšanu, uz kuru ir balstīts noregulējuma lēmums, jo kapitāla sastāvs ir daļa no šīs vērtēšanas objektīvajiem datiem. Kā ģenerāladvokāts Rišārs Delatūrs [*Richard de la Tour*] ir norādījis secinājumu 82. un 95. punktā, tādējādi tiktu apdraudēta pati noregulējuma procedūra, kā arī Direktīvā 2014/59 izvirzītie mērķi (spriedums, 2022. gada 5. maijs, *Banco Santander* (Banku noregulējums attiecībā uz *Banco Popular*), C-410/20, EU:C:2022:351, 43. punkts).
- 163 No iepriekš minētā izriet, ka, tā kā 3. vērtējums, lai kāds arī būtu tā rezultāts, nevarēja ietekmēt *Banco Santander* situāciju, vērtētāju birojs nevarēja radīt tai priekšrocības. Līdz ar to viņu saikne nevar radīt legītimas šaubas par iespējamu aizspriedumu esamību, ne arī izraisīt vērtētāju biroja objektivitātes vai neitralitātes trūkumu. Šīs saiknes nav apstākļi, kas liktu apšaubīt tā neatkarību, veicot 3. vērtējumu un to, ka VNV to izraudzījusi par neatkarīgu vērtētāju.
- 164 No tā izriet, ka otrā daļa un attiecīgi viss pirmais prasības pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz to, ka 3. vērtējums esot balstīts uz kļūdainu pamatu attiecībā uz Banco Popular finanšu stāvokli noregulējuma brīdī

- 165 Prasības pieteikumā prasītāja ar trešo pamatu būtībā lūdza Vispārējo tiesu ar pierādījumu savākšanas pasākuma palīdzību uzdot *Juzgado Central de instrucción nº 4 de la Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesas Centrālā izmeklēšanas tiesa Nr. 4, Spānija) iesniegt Spānijas Bankas 2019. gada 8. aprīļa ekspertīzes ziņojumu par *Banco Popular*.
- 166 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2022. gada 2. septembrī, prasītāja, pamatojoties uz Reglamenta 85. panta 3. punktu, sniedza šo ziņojumu kā jaunu pierādījumu piedāvājumu. Prasītāja norādīja, ka šī iemesla dēļ tā atsauc savu pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu.

- 167 Tiesas sēdē prasītāja apgalvoja, ka Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojumā bija ietverts *Banco Popular* aktīvu stāvoklis tieši pirms noregulējuma un ka tas ļāva novērtēt bankas potenciālu pārvaldīt savus aktīvus un pasīvus savas darbības turpināšanā. Tā paskaidroja, ka šis ziņojums ir fundamentāls, lai varētu piemērot darbību turpinošā uzņēmuma kritēriju un veikt 3. vērtējumam alternatīvu vērtējumu, pamatojoties uz šo kritēriju.
- 168 VNV un Spānijas Karaliste apgalvoja, ka šim ziņojumam nav nozīmes, ņemot vērā, ka tas attiecas uz *Banco Popular* vērtību 2016. gada decembrī. VNV it īpaši apgalvo, ka šis ziņojums attiecas uz faktiem, kuriem nav nozīmes, lai izvērtētu hipotētisku attieksmi vai salīdzinājumu, kas veikts 3. vērtējumā, un kas netika izvērtēti apstrīdētajā lēmumā.
- 169 Kā ir norādījusi Spānijas Karaliste, šis ekspertīzes ziņojums tika iesniegts kriminālprocesā par *Banco Popular* un tās vadītāju atbildību saistībā ar 2016. finanšu gadā īstenoto kapitāla palielināšanu, kas esot balstīta uz informāciju par bankas grāmatvedības un finanšu pārskatiem, kuri ieguldītājiem tika paziņoti, izmantojot emisijas prospektus, kuri neatspoguļoja tās reālo ekonomisko stāvokli.
- 170 Jānorāda, ka Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojumā galvenie secinājumi ir apkopoti šādi: pirmkārt, trīs noguldījumu aizplūšanas gadījumi 2017. gada otrajā ceturksnī izraisīja *Banco Popular* noregulējumu, otrkārt, gada pārskati, kas uzskaitīti kapitāla palielināšanas prospektā 2016. gadam, neatbilda noteiktiem grāmatvedības noteikumu aspektiem, jo īpaši refinansēto operāciju klasificēšanai par apšaubāmiem, un, treškārt, daži pieņēmumi, kas izmantoti, lai iegūtu prospektā ietvertās aplēses, bija pārāk optimistiski.
- 171 Prasības pieteikumā prasītāja apgalvo, ka Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojumā ir norādīts, ka ieguldītājiem nodarītie zaudējumi bija radušies nevis *Banco Popular* aktīvu nepietiekamības dēļ, lai absorbētu zaudējumus, bet gan neiespējamības apmierināt lielos noguldījumu izņemšanas pieprasījumus dēļ. Šajā ziņojumā esot norādīts, ka saskaņā ar 2016. gada pārskatiem *Banco Popular* ir bijuši pozitīvi neto aktīvi 11,088 miljardu EUR apmērā un tā esot guvusi peļņu, ka *Banco Popular* noregulējums esot radies noguldījumu aizplūšanas problēmas dēļ, ka 2017. gada 23. maijā pēc VNV priekšsēdētājas intervijas televīzijas kanālā *Bloomberg* esot notikusi īpaši liela noguldījumu aizplūšana, ka *Banco Popular* 2017. gada 5. jūnijā esot saņēmusi Spānijas Bankas ārkārtas likviditātes palīdzību 9,5 miljardu EUR apmērā un *Banco Popular* direktoru padome ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli esot lūgusi ECB atzīt banku par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, bet esot arī norādījusi, ka būtu jācenšas rast risinājumu privātajā sektorā. No šī ziņojuma izrietot, ka, lai gan *Banco Popular* sastapās ar nopietnu likviditātes problēmu, tās pašu kapitāls esot saglabājies pozitīvs pirms noregulējuma, pat ņemot vērā grāmatvedības korekcijas, kas vēl bija jāveic, un neraugoties uz iespējamo regulatīvu maksātnespējas rādītāju neievērošanu.
- 172 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka 3. vērtējumā veiktais atšķirīgas attieksmes novērtējums izpaudās tā, ka tika salīdzināta faktiskā attieksme pret akcionāriem un kreditoriem *Banco Popular* noregulējumā un attieksme, kāda pret tiem būtu bijusi, ja ekonomikas vienība būtu tikusi pakļauta parastai maksātnespējas procedūrai noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī. Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojums attiecas uz notikumiem pirms *Banco Popular* noregulējuma, proti, kapitāla palielināšanu 2016. gadā un noguldījumu aizplūšanu 2017. gada pirmajā ceturksnī, kuriem nebija nozīmes 3. vērtējuma veikšanā.

- 173 Turklāt prasītāja nepaskaidro, kādā ziņā Spānijas Bankas ekspertīzes atzinumā analizētie notikumi, kas attiecas uz *Banco Popular* situāciju pirms noregulējuma, būtu bijuši jāņem vērā 3.vērtējumā vai apstrīdētajā lēmumā. Tā arī nav norādījusi, kādu prasības pieteikumā vai replikā izvirzīto argumentu ir paredzēts atbalstīt.
- 174 Jānorāda, ka prasītāja lūdza iesniegt šo ziņojumu, lai varētu pati veikt savu vērtējumu. Tiesas sēdē prasītāja precizēja, ka šis ziņojums ir nepieciešams, lai veiktu *Banco Popular* kā darbību turpinošā uzņēmuma vērtējumu.
- 175 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka no otrā pamata analīzes izriet, ka 3. vērtējumā bija jāņem vērā likvidācijas scenārijs. Tādējādi vērtējumam, ko prasītāja ir paredzējusi veikt, pamatojoties uz Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojumu, katrā ziņā nav nozīmes un ar to nevar pierādīt, ka 3. vērtējumā ir pieļauta acīmredzama kļūda.
- 176 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītājas 2022. gada 2. septembrī iesniegtajam jaunajam pierādījumu piedāvājumam, proti, Spānijas Bankas ekspertīzes ziņojumam, nav nozīmes, lai novērtētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, un nav jāpārbauda, vai prasītāja ir pamatojusi tā novēlotu iesniegšanu.
- 177 Attiecībā uz prasības pieteikumā izvirzītajiem argumentiem, izņemot lūgumu iesniegt Spānijas Bankas ekspertīzes atzinumu, prasītāja vienīgi apgalvo, ka, tā kā *Banco Popular* noregulējums tika pieņemts likviditātes trūkuma, nevis kapitāla nelīdzsvarotības dēļ, ir pārsteidzoši, ka 3. vērtējumā nav atsaucies uz *Banco Popular* kapitalizācijas biržas vērtību noregulējuma brīdī, kas veidojot minimālo vērtību jebkura biržā kotēta uzņēmuma vērtēšanai. Noregulējuma datumā *Banco Popular* biržas kapitalizācija esot bijusi 1,33 miljardi EUR ar pēdējo akciju noslēguma kursu 0,317 EUR apmērā.
- 178 Pietiek konstatēt, ka prasītāja nepaskaidro, kādā veidā *Banco Popular* kapitalizācijas biržas vērtības ņemšana vērā būtu lietderīga, lai noteiktu attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem parastas maksātnespējas procedūras ietvaros, veicot vērtēšanu atbilstoši likvidācijas scenārijam. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/344 4. panta 1. punktu metode šīs vērtēšanas veikšanai attiecas tikai uz parastā maksātnespējas procesā sagaidāmo naudas plūsmu diskontētās summas konstatēšanu.
- 179 Līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā neiedarbīgs.
- 180 No minētā izriet, ka trešais pamats un tātad prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 181 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt VNV tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.
- 182 Atbilstoši Reglamenta 138.panta 1. punktam dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tādējādi Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Laura Molina Fernández* sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) tiesāšanās izdevumus.

3) Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 22. novembrī.

[Paraksti]